

[Krag.]

der til sin Tid skal vælges, gik ind til Arbejdet under Kaar svarende til dem, hvorunder Valutaudvalgets Medlemmer virker. Jeg tillader mig at henstille dette til Overvejelse.

I øvrigt skal jeg, som jeg begyndte med at sige, ikke komme ind paa Enkelt-heder, men der er mangt og meget, der kræver Oplysninger i et Udvalg. Jeg kan dog ikke undlade at bemærke, at jeg maa forstaa Lovforslaget saaledes, at Direktions Medlemmer vælges paa Livstid, at der ikke fastsættes nogen Aldersgrænse. Jeg maa finde dette uheldigt, en Aldersgrænse bør der i hvert Tilfælde sættes. Jeg synes, at hvor Talen er om at beklæde for Samfundet saa livsvigtige Stillinger som dem, der her er Tale om, burde der være Mulighed for ved en Valgperiodes Udløb at fjerne saadanne Medlemmer, som skønnes ikke at være egnede til at beklæde denne Post. Men Lovforslaget synes at vise, at hvis man engang sidder der, bliver man siddende sin Levetid til Ende. Jeg vil dog gerne henstille, at dette Punkt bliver taget op til Overvejelse.

I §§ 10 og 11 fastsættes der betydelige Lempelser i de Dækningsregler, som hidtil har været gældende. Jeg tror ikke, at disse Lempelser giver Anledning til nogen Betænkkelighed — det er jo den Vej, man alle Vegne er gaaet, uden at nogen afgørende Skade derved er sket. Men ganske vist finder jeg Affattelsen af §§ 10 og 11 ret uklar og haaber, at den højtærede Minister paa dette Punkt vil medvirke til Gennemførelsen af i hvert Fald formelle Ændringer. Det samme gælder § 17, som giver de vigtige Bestemmelser om Fordelingen af Bankens Overskud. Jeg skal ikke vende mig imod det reale i disse Bestemmelser, men vil hævde, at de er ganske overordentlig uklare, ja, rent ud uforstaaelige, særlig gælder dette, naar man sammenligner Stk. 3 i § 17 med denne Paragrafs sidste Stykke.

Jeg skal endvidere tillade mig at pege paa Bestemmelsen i § 20, hvis Formaal jeg meget vel forstaa: Bestemmelsen om, at Bankens Direktion skal samvirke med Banktilsynet, Sparekassetilsynet og Fondsbørs-tilsynet i Henseende til Oplysninger om alle Pengeomsætningsforhold i de forskellige Institutter, som kan have Interesse for Banken som Centralbank, ligesom Banken paa sin Side skal meddele Tilsynet Oplysninger. Jeg kunde nok tænke mig, at dette i Bankkredse er egnet til at vække nogen Betænkkelighed, eftersom den nye Bank, ligesom den hidtidige Nationalbank har

gjort det, inden for visse begrænsede Omraader skal arbejde som Erhvervsbank. Men det er vel ogsaa et Punkt, hvis Udformning vi kan tage under Overvejelse.

I Henhold til § 26 udfærdiger Repræsentantskabet det Reglement, jeg for lidt siden omtalte, som skal gælde for Banken, og her skal Bestyrelsen gøre Indstilling, men derefter kan Repræsentantskabet ændre dette Reglement, uden at Bestyrelsen har Indflydelse derpaa, naar blot det godkendes af den kongelige Bankkommissær. Jeg spørger: Er dette Meningen? I det hele taget synes denne Bestyrelse at være en besynderlig Blindtarm paa hele Ordningen. Jeg har oprigtig talt efter Gransking af hele Forslaget ikke kunnet finde, at der paa noget Punkt bliver givet Bestyrelsen betydende Opgaver eller væsentlig Indflydelse.

Til Slut er der en Sag, jeg ønsker at fremdrage. Der er et Spørgsmaal, som naturligt melder sig, og jeg kan tilføje: et Spørgsmaal, hvis tilfredsstillende Besvarelse er en ufravigelig Betingelse for vor Medvirkning, og det er Besvarelse af dette Spørgsmaal: Kan Staten drive en Erhvervsbank samtidig med, at Nationalbanken overgaar til en selvejende Institution med en stærk Forøgelse af Statsinteressen i Bankens Virksomhed? Nu hørte jeg nok, at det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen betragtede det som en Taabelighed at rejse dette Spørgsmaal, betragtede det som ganske uforstandigt og uforsvarligt at fremføre det. Dette kan jeg paa ingen mulig Maade give det ærede Medlem Ret i. Det er et overordentlig betydningsfuldt Spørgsmaal, og jeg maa mene, at det ved denne Lejlighed skal finde sin Afgørelse: Kan Staten, samtidig med at den driver Erhvervsbank, have afgørende og blivende Indflydelse paa Seddelbanken? Spørgsmaalet er, om det er parallelt løbende Interesser, Staten herigennem faar at varetage. De, der hævder, at disse to Sider af Statsvirksomheden kan løbe jævnsides, maa vel mene ja — vi mener nej.

Jeg gør opmærksom paa, at i Loven af 19. April 1928 § 3 siges det udtrykkeligt efter Bestemmelsen om, at Staten skal indskyde en Aktiekapital paa 50 Mill. Kr. i Den danske Landmandsbank — jeg tillader mig med den højtærede Formands Samtykke at citere —

„Det af Staten tegnede Aktiebeløb vil paa nærmere af Ministeren fastsatte Vilkaar underhaanden eller ved offentlig Emission være at udbyde til Salg til Pari eller en saadan højere Kurs, som For-